

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 2—8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπό 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	ΚΗΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Ἀγ. Μαρίας Αἰγυπτίας, Μάρκ. 10: 32-45 7.30 πμ Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 6.30μμ Κατανυκτικός Εσπερινός, Ι.Ν Παναγία Ἀξιόν Ἐστί
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τά Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριό του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΡΙΤΗ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	8.00 πμ— Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΠΕΜΤΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τις Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	5.00 μμ— Μικρό Ἀπόδειπνο και Κανών του Αγ. Λαζάρου
ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Ἑγερσις Λαζάρου	7.30 πμ Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Φιλίπ. 4: 4-9 Ἑυαγγέλιο— Ἰωάν. 12: 1-18

Ποιο το μήνυμα της Αναστάσεως του Λαζάρου

Δια του συγκλονιστικού αυτού θαύματος της Αναστάσεως του Λαζάρου, ανοίγεται σήμερα ενώπιόν μας η πύλη της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, η οποία θα μας εισαγάγει στην Μυσταγωγία των Παθών.

Αρχιμανδρίτης Κων/νος Χαραλαμπόπουλος

Η διήγησις της Αναστάσεως του Λαζάρου, αποτελεί χωρίς αμφιβολία την κορύφωση των επτά θαυμάτων, τα οποία περιέχονται εις το κατά Ιωάννην ευαγγέλιον, δεικνύει δε τη νίκη του Ιησού επί της πραγματικότητος του θανάτου· παρουσιάζεται προς όλους τους ακούοντας το δισχιλιετές ιερό ευαγγέλιον της ιωάννειας χριστολογίας και σωτηριολογίας που στηρίζεται σε αυτήν δια τρόπου εντυπωσιακού.

Η πορεία του Ιησού προς την Ιουδαία για να αναστήσει τον Λάζαρο από τον θάνατο, είναι η πορεία που οδηγεί τον ίδιο τον Ιησού στο θάνατο. Αυτό δε νοείται απλώς ως ιστορική διαπίστωση, αλλά ως βαθύ θεολογικό νόημα.

Για να ζήσει ο Λάζαρος πρέπει να πεθάνει ο Ιησούς που θυσιάζει τη ζωή του για τους ιδίους αυτούς που αγάπησε δια της προσφοράς της ζωής του επί του Σταυρού.

Παρόλο που ο Λάζαρος πεθαίνει και κατά την έλευση του Ιησού στη Βηθανία κείται εις τον τάφο τέσσερις ημέρες και παρόλο που έχει ήδη στιγματισθεί από την αποσύνθεση, εκεί θα αποκαλυφθεί η δόξα του θεού που περιλαμβάνει την παντοδυναμία του και μαζί με αυτήν ακριβώς και τη δύναμη επί του θανάτου.

Η αποκάλυψη της δόξης του Ιησού δεν είναι άλλη από τη δόξα του πατρός και η δόξα του πατρός εμφανίζεται μόνον στη δόξα του Υιού. Ο Ιησούς θέτει τέρμα στον θάνατο του Λαζάρου και αυτό το πράττει ως Υιός του θεού, που διαλύει με τον θάνατο και την Ανάστασίν Του τη δύναμη του θανάτου.

Ένα θαύμα όμως όπως καθίσταται παραδεκτό από πολλούς, έτσι καθίσταται «μη αναγνωρίσιμο» από άλλους τους «ολιγόπιστους ή απίστευτους». Και εδώ στην ιερά διήγηση υπάρχουν «μη αναγνωρίσιμοι άπιστοι ή ολιγόπιστοι»

...../

είναι οι ίδιοι οι Μαθηταί και οι δύο αδελφές του κεκοιμημένου Λαζάρου, η Μάρθα και η Μαρία, ως επίσης και οι Ιουδαίοι που είχαν έλθει «ίνα παραμυθίσωσι autάς περί του αδελφού» (στ. 19).

Ο Ιησούς καλεί τον Λάζαρο από τον θάνατο στην ζωή διότι είναι ο Υιός του θεού τον οποίον απέστειλε ο Πατήρ και ως Υιός ποτέ δεν ενεργεί «αφ' εαυτού» αλλά πάντοτε και παντού σε πλήρη ενότητα με τον Πατέρα και δια της Αναστάσεως αυτής του προσφιλούς φίλου, αποκαλύπτεται η δόξα του ως δόξα του Πατρός και η δόξα του Πατρός ως δόξα του. Η υπέρβαση του σωματικού θανάτου αντιστοιχεί προς την υπέρβαση της απιστίας.

Εδώ δηλαδή στην ευαγγελική διήγηση έχουμε εκτός της σωματικής Αναστάσεως του Λαζάρου και ψυχική ανάσταση πάντων των ολιγοπίστων και απίστων ήτοι των μαθητών, των δύο αδελφών του Λαζάρου και του ιουδαϊκού λαού που είναι αυτόπτης μάρτυς.

Καλεί δηλαδή ο Ιησούς από τον πνευματικό θάνατο όλους τους ολιγοπίστους ή απίστους των οποίων η ψυχή αμφιταλαντεύεται ως προς την κατανόηση του θαύματος, λόγω της ελλείψεως σχέσεως μετά του θεού.

Δια του συγκλονιστικού αυτού θαύματος της Αναστάσεως του Λαζάρου, ανοίγεται σήμερα ενώπιόν μας η πύλη της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, η οποία θα μας εισαγάγει στην Μυσταγωγία των Παθών.

Αυτό το θαυμαστό γεγονός της Αναστάσεως του Λαζάρου, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον άνθρωπο που έχει μεταβεί από τον θάνατο στην αιώνιο ζωή και δια του οποίου τη σωτηρία έπρεπε ο ίδιος ο Ιησούς να πορευθεί στο θάνατο, αυτό το θαυμαστό γεγονός, περικλείει και το θαύμα της εγέρσεως δια του Λόγου, ανθρώπων οι οποίοι έχουν περιέλθει σε πνευματικό θάνατο λόγω της ελλείψεως σχέσεως με τον θεό και ενώ ζουν στην επίγειο ζωή τους, ευρίσκονται ταυτοχρόνως στην κατάσταση του αιωνίου θανάτου.

Από αυτόν τον θάνατο θα κληθούν να εξέλθουν μέσω της φωνής του Υιού του θεού, ο οποίος διανοίγει τα ώτα τους και τους κάνει να πιστεύουν και να έχουν σε αυτήν την πίστη τους την αιώνιο ζωή.

Αυτή η φωνή καθίσταται πλέον ηχηρά κατά την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, όπου αναπαρίστανται δια των κειμένων της Αγίας Γραφής και της Ασματικής Ακολουθίας, το Σταυρικό Πάθος του Κυρίου του υπέρ ημών παθόντος και αποδεικνύεται περιτράνως η ανυπολόγιστος αξία της Σταυρικής Του θυσίας, η οποία παρέδωσε τη θέση της στη δόξα της Αναστάσεως.

Αυτής της Αναστάσεως είθε να αξιωθούμε πάντες και οι εν τη γη και οι εν τοις μνημείοις.

ΚΗΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Αγ Μαρίας Αίγυπτίας, Μάρκ. 10: 32-45

Η Εκκλησία μας όρισε να διαβάζεται αυτή την Κυριακή μία περικοπή από το Ευαγγέλιο του Μάρκου, στην οποία ο Χριστός προλέγει στους μαθητές του τα Άγια Πάθη του. «Ο Ιησούς συγκέντρωσε τους δώδεκα μαθητές του και άρχισε να τους λέγει εκείνα που επρόκειτο να συμβούν.

«Να, τώρα ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα και ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί στους Αρχιερείς και Γραμματείς. Θα τον καταδικάσουν σε θάνατο και θα τον παραδώσουν στην ρωμαϊκή εξουσία. Θα τον εμπαΐζουν, θα τον μαστιγώσουν, θα τον φτύσουν, θα τον σκοτώσουν και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί».

Ο Χριστός που γνώριζε όσα θα συνέβαιναν, αφού όλα έγιναν σύμφωνα με το δικό του θεϊκό σχέδιο, ήθελε να ενημερώσει τους μαθητές του για τα οδυνηρά γι' αυτόν, αλλά σωτήρια για τους ανθρώπους παθήματά του. Ήθελε να τους δείξει έμπρακτα τι σημαίνει πραγματική αγάπη και τους προετοίμαζε για τη δική του αυτοθυσία, ώστε να τον μιμηθούν.

Τίποτα όμως από αυτά δεν κατάλαβαν οι μαθητές του. Άκουσαν ανάσταση και ήρθαν στη σκέψη τους οι λαϊκές δοξασίες που περίμεναν τον Μεσσία σαν επίγειο βασιλιά, περιτριγυρισμένο από το επιτελείο του, με όλη την γνωστή κοσμική δόξα και λαμπρότητα. Έτσι, δύο από αυτούς τον απομόνωσαν από τους άλλους και του είπαν: «Διδάσκαλε, θέλουμε να μας κάνεις ό,τι θα ζητήσουμε». Και εκείνος τους είπε· «τι θέλετε να σας κάνω; και εκείνοι του είπαν δώσε μας να καθίσουμε, όταν θα δοξαστείς, ένας στα δεξιά σου και ο άλλος στα αριστερά σου». Ο Κύριος τους μίλησε για οδύνη, εξευτελισμό και θάνατο και αυτοί ονειρεύονται δόξα, μεγαλεία, καλοπέραση. Λυπημένος τους απάντησε τότε, «δεν ξέρετε τι ζητάτε».

Πόσες φορές ο Χριστός δεν επαναλαμβάνει τα ίδια λόγια και σε εμάς σήμερα! Επιδιώκουμε τιμές, διακρίσεις, πρωτεία, δύναμη, χρήμα, δόξα και επιβολή πάνω στους άλλους και το τραγικό είναι ότι τα ζητάμε από Εκείνον, ο οποίος μας διδάξε την μηδαμινότητά τους.

«Ο Ιησούς κάλεσε κοντά του όλους τους μαθητές και τους είπε· Γνωρίζετε πως εκείνοι που νομίζουν πως είναι ηγέτες των κρατών, αυτοί καταπιέζουν τους ανθρώπους

και οι άρχοντες τους καταδυναστεύουν. Όμως δε θα είναι έτσι σε σας, αλλ' αν κάποιος θέλει να γίνει μεγάλος μεταξύ σας, θα είναι υπηρέτης σας, και αν κάποιος από σας θέλει να γίνει πρώτος, θα είναι όλων δούλος».

Κάνουν εντύπωση τα ρήματα που χρησιμοποιεί. Δεν λέει απλά «κυριεύουν» και εξουσιάζουν» αλλά, βάζοντας μπροστά την πρόθεση «κατά», επιτείνει με αρνητική σημασία την έννοια των λέξεων, λέγοντας «κατακυριεύουν» και «κατεξουσιάζουν».

Η καταδυνάστευση των άλλων, είναι απόλυτα αντίθετη με την ιδιότητα του χριστιανού. Αυτό επισημαίνει ο Χριστός στους μαθητές του και αυτό, όπως ο ίδιος λέει, αποτελεί την ειδοποιό διαφορά ενός ανθρώπου της Εκκλησίας με έναν κοσμικό άρχοντα. Όμως ένας που βρίσκεται σε ηγετική θέση, πολιτική ή εκκλησιαστική, εύκολα ξεχνάει ότι η εξουσία που έχει είναι διακονία για την εξυπηρέτηση των άλλων και ότι θα απολογηθεί στον Θεό, όταν την χρησιμοποιεί ως αφορμή αλαζονικής και καταπιεστικής συμπεριφοράς. Μάλιστα, αν θυμηθούμε τους πειρασμούς του Ιησού, η εξουσία λειτουργεί και σαν εργαλείο του διαβόλου, για να παγιδεύει τους ανθρώπους.

Ο Κύριος, τελειώνοντας τις νουθεσίες αυτές προς τους μαθητές του, τους είπε: «Ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήλθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει την ψυχή του για να λυτρωθούν πολλοί». Ο άπειρος Δημιουργός μας, παρ' όλο το ασύλληπτο μεγαλείο του, είναι ταπεινός. Λέει κάπου «μάθετε απ' έμοῦ, ότι πρῶτός εἰμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ» (Μτ. 11,29). Και όλη η επίγεια ζωή του ήταν ένα παράδειγμα συνεχούς ταπείνωσης. Αυτή ζητούσε και από τους μαθητές του, και μέσω των μαθητών του από όλους εμάς που ανήκουμε στην Εκκλησία του, κληρικούς και λαϊκούς.

Η ταπεινοφροσύνη είναι το κυρίαρχο μήνυμα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Σε ένα τροπάριο της Μεγάλης Τετάρτης διαβάζουμε: «Όταν μυσταγωγούσες, Κύριε, τους μαθητές τους δίδασκες λέγοντας: Φίλοι μου, προσέξτε μήπως κάποιος φόβος σας χωρίσει από μένα. Αν βλέπετε να πάσχω, αυτό το κάνω για τη σωτηρία του κόσμου. Μη σκανδαλίζεστε λοιπόν, για μένα, γιατί δεν ήλθα στον κόσμο να υπηρετηθώ, αλλά να υπηρετήσω, και να θυσιάσω τη ζωή μου για χατίρι του κόσμου. Αν, λοιπόν, είστε φίλοι μου, να με μιμείσθε. Όποιος θέλει να είναι πρώτος να είναι ο τελευταίος απ' όλους. Ο Δεσπότης να είναι όπως ο υπηρέτης. Μείνατε κοντά μου για να φέρετε καρπό σταφυλίου. Γιατί εγώ είμαι η άμπελος της ζωής». Αμήν.